

*La Vinyeta

*La Vinyeta

JORDI XUCLÀ

amics UCRAÏNESOS

Primer d'agost, em retrobo a Roses amb uns amics ucraïnesos que han patit tant aquests últims anys per la guerra i les crisis institucionals. Dia per començar el descans, però dia també per ensenyar-los el millor que dóna aquest país.

Ens dirigim cap a Mollet de Peralada per visitar La Vinyeta, el celler que s'ha convertit en una història d'èxit en el que fa referència a l'empenta emprendedora i al bon gust pels detalls, i el fer i desfer de la creativitat. Ens reben els dos creadors, sí, creadors constants, de La Vinyeta, en Josep Serra i la Marta Pedra. Els dic que tenia moltes ganes de conèixer-los perquè m'havien parlat molt d'aquest

celler.

En Josep Serra em diu que ja havíem coincidit perquè jo havia estat professor seu de Dret mediambiental a la Facultat de Ciències de la Universitat de Girona. Definitivament, ja sóc un home de mitjana edat, davant un jove de trenta-sis anys ple d'encerts.

La Marta és de Montblanc i de família amb tradició vinícola. En Josep és de Mollet de Peralada, amb pares amb carnisseries a Figueres i al cor de Cadaqués. Es van conèixer en la segona carrera universitària a Barcelona, estudiant Enginyeria agrícola amb una especialitat en viticultura. Amb l'energia dels anys clars de la joventut que tot ho pot -com una lletra dolça dels Manel-, es van trobar amb un pagès de Mollet, en Jordi, que els va dir que estava fatigat de malvendre la collita per fer vins d'una mitjanja en un Empordà on tot just començava a despuntar l'ambició pels vins bons, després de decennis de vins de taula de cooperatives plenes de bona voluntat.

al celler

L'any 2002 van començar modestament l'aventura, produint per vendre la collita, aplicant tots els seus coneixements per millorar la producció i per refinar la maduració. Van donar el millor de si mateixos. Amb una condició, el cansat Jordi d'aquesta terra aspra que venia d'un silenci profund i molt llarg, s'havia de quedar amb ells per ensenyar-los les lleis velles del lloc i per encadenar les baules de les generacions: innovació i tradició. Tradició sense complexos, per exemple en l'elecció dels noms dels vins. Per què fugir del parlar de la terra, del parlar ric d'aquesta Catalunya Vella? I es així com van començar amb el vi *Heus que ve de "Heus aquí una història...", que és el començament de tot un relat.

Perquè La Vinyeta també es la història d'un èxit en la construcció i explicació d'un relat, d'un relat polit, coherent, rodó i atractiu. I després va venir el *Llavors, que és el mentrestant, tot i que també algú pot pensar que fa referència a les llavors i està bé que la imaginació corri i creixi. I després va arribar el *Punt i apart, que és un vi negre molt noble que fa referència a la producció limitada que canvia i s'actualitza cada any. Un tornar a començar amb el mateix fil, però amb un nou cicle de vida a les vinyes.

garnatxa

I van arribar a una garnatxa sofisticada, *sols que és més sec i que deixa un gust fantàstic i sorprenent al paladar. És per abans dels àpats i per després dels àpats, els expliquem als nostres amics ucraïnesos, vaja com el vodka local perquè si els eslaus s'han de protegir del fred amb uns licors que tanquen les venes per protegir-se del fred i dels patiments, els mediterranis d'aquest replec de món tocat pel sol més hel·lenitzant només sabem fer un vi dolç i entremaliat pel bon passar de les tardes d'estiu. *Sols vol dir també moltes coses: una producció de només, sols, 1.500 ampolles per any, el terra, el solis i els sols del cel.

des de la platja de roses

I ara escric aquest diari de sessions d'agost des de la platja de Roses, mentre el sol ja s'ha fet més amable i el soroll compassat de les onades és el balsam més relaxant. En una estona he de fer un bot, afaitar-me i anar a Sant Esteve de Palautordera a l'Escola d'Estiu de les joventuts del meu partit, que és un lloc d'on també vinc. Ara, però, em vull acomiadar dels meus amics ucraïnesos que han descobert que en aquesta terra encara existeixen hotels familiars, com el Terraza de Roses, i iniciatives brillants que ens fan estar orgullosos i confiats com a *la vinyeta. Que tinguem un bon agost!

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/comarques/2015/08/02/vinyeta/737115.html?utm_source=rss